

Προσφυγή της Gibtelecom Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Ιουλίου 2005**(Υπόθεση T-244/05)**

(2005/C 205/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Gibtelecom Limited, με έδρα το Europort (Γιβραλτάρ), εκπροσωπούμενη από τους M. Llamas, Barrister, B. O'Connor, Solicitor, και S. Brummel, lawyer, άσκησε την 1η Ιουλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με επιστολή της 26ης Απριλίου 2005 (αριθ. 1982) και με την οποία η Επιτροπή απέρριψε σιωπηρά την καταγγελία που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα κατά της Ισπανίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 86 ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 49 ΕΚ και/ή 12 ΕΚ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 31 Οκτωβρίου 1996 και με την οποία η προσφεύγουσα ισχυριζόταν ότι ο ισπανικός οργανισμός τηλεπικοινωνιών Telefonica SA είχε εκμεταλλευτεί επανειλημμένα τη δεσπόζουσα θέση του κατά παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ, καθόσον αρνούνταν να αναγνωρίσει τον διεθνή κωδικό υπεραστικών κλήσεων του Γιβραλτάρ («350») και πίεζε για την αποδοχή περιοριστικών όρων για την ανταλλαγή αυτόματων απευθείας κλήσεων μεταξύ Ισπανίας και Γιβραλτάρ. Στη συνέχεια η προσφεύγουσα μετέτρεψε την καταγγελία της αυτή σε καταγγελία βάσει του άρθρου 86 ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 82 ΕΚ, 49 ΕΚ και 12 ΕΚ, κατά της Ισπανίας, ισχυριζόμενη ότι η Telefonica ενεργεί βάσει οδηγιών της Ισπανικής Κυβέρνησεως, η οποία αξιώνει να αναγνωρισθεί η κυριαρχία της επί του Γιβραλτάρ.

Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εμπεριέχει πληθώρα προδήλων εσφαλμένων εκτιμήσεων. Κατά την προσφεύγουσα, η εκτίμηση της Επιτροπής ότι η Telefonica δεν είναι δημόσια επιχείρηση ή ότι έχει ειδικά δικαιώματα κατά την έννοια του άρθρου 86 ΕΚ είναι εσφαλμένη.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η Ισπανία, ωθώντας την Telefonica να μη δεχτεί τον χορηγηθέντα διεθνή κωδικό υπεραστικών κλήσεων 350 για το Γιβραλτάρ, δημιούργησε και διατήρησε, εισάγοντας διακρίσεις, εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, κατά παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ. Επιπλέον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η άρνηση του Ισπανικού Δημοσίου να αναγνωρίσει τον κωδικό αυτό δημιουργεί άνιση μεταχείριση λόγω ιθαγένειας και λόγω κατοικίας και αντίκειται στην απαγόρευση των διακρίσεων του άρθρου 12 ΕΚ.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή, κρίνοντας με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η ενδεδειγμένη λύση στο πρόβλημα της αριθμοδοτήσεως θα πρέπει να εξευρεθεί με άμεσες διμερείς διαπραγματεύσεις μεταξύ Ισπανίας και Ηνωμένου Βασιλείου, υπέπεσε σε ένα επιπλέον πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, αφού, κατά την προσφεύγουσα, δεν υπάρχει καμία κατάλληλη εναλλακτική λύση πέρα από την παρέμβαση της Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ορισμένους άλλους λόγους ακυρώσεως, που αφορούν τον τύπο και τη διαδικασία. Συναφώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση επαρκούς αιτιολογήσεως της αποφάσεώς της, την οποία υπέχει κατά το άρθρο 253 ΕΚ, και πρόσβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που είχε δημιουργηθεί στην προσφεύγουσα κατόπιν του εγγράφου που απέστειλαν τρεις Επίτροποι στην Ισπανία και στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 7 Ιουνίου 2000 και με το οποίο κάλεσαν τις δύο αυτές χώρες, μεταξύ άλλων, να εξεύρουν λύση στο πρόβλημα της αριθμοδοτήσεως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης, στο πλαίσιο της ίδιας αιτιάσεως, ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε αμερόληπτα και παραβίασε την αρχή ότι οφείλει να ενεργεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.